

Subscription

Inland : Rs. 100/-
For Advertisements

Apply to:

THE MANAGER
The Morning Star,
Diocesan office,
Vaddukoddai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q / J / 104 / News / 89

Established : 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol:- 150 Jaffna, Friday 21 January 1990 No: 27

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

News and Articles in
Tamil and English
Please send them to:

THE EDITOR,

The Morning Star,
Diocesan office,
Vaddukoddai.

175th Anniversary of the A. C. M. 1816 - 1991

The Beginings of the A. C. M.

— A. E. DUNNING —

The begining of American foreign mission may be traced back to a few men and women of large faith and consecrated spirit. One of these women was the mother of Samuel J. Mills. Mills entered Williams College in 1806. In that year a missionary prayer meeting was held by a few of the students under the shelter of a hay-stack, and from the date of that meeting the history of American foreign missions practically begins.

Two years later a society was formed in the college for the purpose of beginning "a mission to the heathen". From Williams College Mills, Gordon, Hall and Jame Richards went to Andover Seminary and there associated others with them in the same purpose. In 1810 Mills, Newell, Nott and Judson requested the Massachusetts General Association, which that year met at Bradford to further their purpose to preach the Gospel to heathen lands. The Association welcomed the petition of the young men and the American Board was organized with nine Commissioners, five from Massachusetts and four from Connecticut selected by the association for one year's service.

The next year the General Association of Connecticut selected its own commissioners. The receipts for the first year were dollar 992.52. The next year, by the will of Mrs. Mary Norris of Salem, whose husband had been one of the founders of Andover Seminary, the Board received dollar 30,000. This bequest probably was one of the reasons which prompted the prudential committee to apply to the Massachusetts legislature for a charter, which however was bitterly opposed, and not granted till 1812. By the charter the Board was made a Self-perpetuating body. In that year, February 6, Judson, Hall, Newell, Nott and Rice were ordained in the Tabernacle Church, Salem, to establish a mission in Asia. In June Judson and Newell, with their wives, landed at Calcutia, but were ordered home by the British East India Company. They found passage on a vessel bound for the Isle of France, which they reached after a long voyage with many hardships. There Mrs. Harriet Newell died at the age of eighteen, after sending home

to her friends messages of faith and love. The story of her brief life and her devotion to the cause to which she gave it, kindled in this country an enthusiasm for missions which doubtless accomplished far more than she could have done if she had lived to do actual service in the field. Not only did money for the work flow freely into the treasury, but multitudes dated their conversion from the time of, their reading the memoir of this missionary girl, and Churches sprang into being from the story of her willing self-sacrifice.

Judson and Rice became Baptists, and their change of views led to the formation of a Baptist Missionary Society in 1814. Hall and Nott finally reached Bombay, where they gained permission to remain, and by them the first mission of the Board, that to the Mahrattas of Western India, was established in 1813. In 1816 Daniel Poor, with four associates, opened a mission in Ceylon on the Island of Jaffna.

Emergency Relief Collections

Collections taken on one Sunday in November in the Churches of the Jaffna Diocese for emergency relief work brought in Rs. 59,457.25. The Diocese also received contributions for the same purpose from St. Lawrence's School Literary Association, Wellawatte Rs. 1,500.00; Christian Tamil Drama & Music Society, Colombo Rs. 7,014.10; Tamil Christian Fellowship Church, Toronto Rs. 16,664.75; Emmanuel Singers, Toronto Rs. 29,055.00. The Diocese has utilised these funds along with the other grants from church agencies abroad for providing dry rations to refugee families.

Correction

We regret that under the news item M. M. Thomas on page 2 of the issue of 14th December, the word institute was inserted by error. Dr. M. M. Thomas is now the Governor of the State of Nagaland in North-Eastern India.

WANTED IMMEDIATELY

1. Resident Doctors with M. B. B. S. for the unified Medcial Service of the Jaffna Diocese of the Church of South India.

Salary:- Negotiable

Apply Before:- 5th January 1991

To:-

The Acting Medical Superintendent
Mc Leod Hospital
Inuvil.

2. RESIDENT HOSPITAL SECRETARY

Wanted Resident Hospital Secretary for Mc Leod Hospital Inuvil with experience in Accounts and Administration Preferable with Typing Knowledge.

Age:- Between 45 — 55 years

Salary:- Negotiable

Apply before — 5th January 1991

Apply to:-

The Acting Medical Superintendent,
Mc Leod Hospital,
Inuvil.

THE NEW GENERAL SECRETARY OF THE C. C. A.

At the General Assembly of the Christian Conference of Asia held in Manila in June 1990, The Rt. Rev. John Victor Samuel (59) was elected as its General Secretary for the next five years.

1961 — 63 General Secretary, S. C. M. Pakistan

1963 — 64 Asia Resource Person, with Methodist Church in U. S.A.

1965 — 67 Pastor in parish and District Superintendent, Methodist Church, Karachi

1967 — 68 General Secretary, N. C. C. Pakistan

Other Experience

Moderator of C. C. A. Development & Service Programme Committee President of C. C. A.

Moderator of W. C. C. Commission on Inter-Church Aid, Refugees and World Service (CICARWS)

Slovenes opt for Independence

The Slovenes are one of the important ethnic minorities within Yugoslavia along with the major Serbo-Croatian group which formed nearly two third of the country's population. The Slovenes having been part of the country have contributed to its name Yugoslavia. Now however, in the wake of ethnic groups asserting their national identity, they were given the opportunity of registering their wishes by a plebiscite. The

(Continued on page 4)

Relief to Refugees

The Jaffna Diocese of the C. S. I. has helped with nineteen lorry loads of dry rations in the form of Rice, Flour, Dhal, Sugar and Milk Powder and also Tea Leaves, Candles and Boxes of Matches. Thirteen lorry loads were brought into the Jaffna Peninsula, two sent to the Eastern Province and four in the areas south of Elephant pass. The main bulk of these provisions was distributed to 53 camps with about 30,000 refugees in Uduvil, Sandilipay

(continued from page 4)

உதயதாரகை

UTHAYA THARAKAI

Estd. 1841.

மலர் 150

21 - 12 - 90

இதழ் 27

கிறிஸ்து பிறந்த திருநாளுக்கு அடுத்த
முதலாம் ஞாயிறு

ஞாயிறு 30. 12. 1990.

கடவுளும் மனிதனுமாகிய இயேசு கிறிஸ்து

ஏசாயா 7:10-14, கலா 4:1-7, யோவான் 1:14-18

“இதோ, ஒரு கன்னிகை கர்ப்பவதியாகி ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள், அவருக்கு இம்மானுவேல் என்று பேரிடுவாள்.” ஏசாயாவின் திர்க்கதரிசன வார்த்தை இயேசுவின் பிறப்பில் நிறைவேற்றப்பட்டது என்பது மத்தேயு நற்செய்தியாளனின் சாட்சி (மத் 1:23) “இம்மானுவேல் என்பதற்கு கடவுள் நம்மோடிருக்கிறார் என்று அர்த்தமாம்” என்ற விளக்கத்தையும் மத்தேயு குறிப்பிடுகிறார். நமது தமிழ் பெயர்கள் பல ஒன்றில் தேவன் என்ற தொடக்கத்துடன் அல்லது முடிவுடன் இருப்பதை நாம் அறிவோம். தேவராசா, தேவநேசன், தேவரத்தினம் அல்லது நீதிதேவன், இராஜதேவன் என்ற சான்றுகளைக் குறிக்கலாம். எபிரேயரும் தங்கள் பெயர்களுடன் “எல்” கடவுள் என்ற எபிரேய மொழிப் பதத்தை தங்கள் பெயர்களுடன் சேர்ப்பது வழக்கமாயிருந்தது. “தானியேல்” கடவுள் நியாயாதிபதி; எசேக்கியேல் - கடவுள் பெலப்படுத்துகிறார்; எலியேசர் - கடவுள் என்னுணை; எலிசபெத் - கடவுள் என் வாக்கு, இஸ்ரவேல் - கடவுள் கடுமுயற்சி செய்கிறார், ஆகிய சில சான்றுகளைக் குறிப்பிடலாம். அவ்வண்ணமே “இம்மானுவேல்” என்ற பெயருடைய கருத்து “கடவுள் நம்மோடிருக்கிறார்” என்பதே. இயேசு ஒரு சாதாரண மனித பிறப்பிலேயே தோன்றி அதாவது ஒரு பெண்ணின் கர்ப்பத்தில் உற்பவித்துப் பிறந்து, மனிதர் மத்தியில் மனிதனாகவே வாழ்ந்தார். எனினும் இயேசு என்ற மனிதனிலே கடவுளே நம் மத்தியில் வந்தார் என்பதே புதிய ஏற்பாட்டின் விசுவாசம். இவ்விசுவாசமே கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தின் அடிப்படையான கோட்பாடு. பெத்தலகேமில் மரியாளின் பிள்ளையாய்ப் பிறந்த குழந்தையாகிய இயேசு, நமக்கு கடவுளின் பிரசன்னமாகவே பிறந்தார். எனவே அவர் முற்றாக மனிதனும் அதே நேரத்தில் முற்றாகத் தெய்வமும் என்பது திருச்சபையில் விசுவாசம். அவர் மனிதனாயிருந்தபடியால் கடவுளை மனிதருக்கு அவர் வெளிப்படுத்துகிறார், அவர் கடவுளாயிருந்த படியால் தெய்வீகத்தையே அவர் வெளிப்படுத்தினார். மனிதர் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய முறையில் மனிதனாகவே வந்து கடவுள் தன் பிரசன்னத்தைக் கொடுத்தார். எனவே அவரின் வருகையை “இம்மானுவேல்” - கடவுள் நம்மோடிருக்கிறார் என்று விரித்துரைப்பது மிகப் பொருத்தமாகும்.

திருமறையில் கிறிஸ்துவைப் பற்றிய இந்த இரண்டு உண்மைகளையும் வற்புறுத்தும் பல சான்றுகளைக் கவனிக்கலாம். பொந்தியு பிலாத்து தனக்கு முன்பாக நிறுத்தப்பட்ட இயேசுவைக் குறித்து “இதோ இந்த மனுஷன்” என்றான் (யோ 19:35) இயேசு பசியாயிருந்தார் என்றும் (மத் 4:2) இளைப்படைந்தார் என்றும் (யோ 4:6) தாகமாயிருந்தார் என்றும் (யோ 4:8) கண்ணீர் விட்டார் என்றும் (யோ 11:35) வியாகுலப்பட்டு வேர்வை சிந்தினார் என்றும் (லூக் 22:44) நற்செய்தியாளர் சாட்சி கூறுகின்றனர். அதே இயேசுவைக் குறித்தே “இராஜாதி இராஜா கர்த்தாதி கர்த்தா (வெளி 19:16) “ஜீவனுள்ள கடவுளுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து” (மத் 16:16) “அவருடைய மனித உடலில் இறைமையின் முழு நிறைவும் குடி கொண்டிருக்கிறது (கொலோ 2:9) மெய்யாகவே இந்த மனுஷன் கடவுளுடைய குமாரன் (மார்க்கு 15:39) என்று பல ரீதியில் அவரின் முற்றான இறைமையையும் திருமறை வற்புறுத்துகிறது.

இவை இப்படியாயிருக்க இத்திரு அவதாரத்தின் நோக்கம் முற்றாக மனிதனும் முற்றாகக் கடவுளுமாயிருந்த கிறிஸ்து இயேசுவைக் கூடாக எப்படி நிறைவேற்றினது என்பதுவே நாம் கவனிக்க வேண்டிய முக்கிய உண்மை. ஆதிச்சபையின் இறையில் வல்லுநர் ஆகிய அத்தனேசியார், “கடவுள் நாமிருக்கும் நிலைக்குள் வந்ததின் நோக்கம் அவர் நாமிருக்கும் நிலைக்குள் எங்களை மாற்றிக் கொள்ளவே” என்று அழகாக விரித்துரைத்தார். நாமிருக்கும் நிலைக்குள் புகுந்த இயேசு, பசியுள்ளோரைச் சந்தித்தார், இம்மானுவேல் கடவுள் நம்மோடிருக்கிறார். ஆகையால் அவர் பசியுள்ளோரைப் போஷித்தார். வியாதிபுள்ளோரைச் சந்தித்தார். அவர்களைக் குணப்படுத்தினார், குருடரைச் சந்தித்தார், அவர்களுக்குப் பார்வை அளித்தார், சப்பானிகளைச் சந்தித்தார், அவர்களை எழும்பி நடக்கப்பண்ணினார், அசுத்த ஆவியினால் பீடிக்கப்பட்டோரைச் சந்தித்தார், அசுத்த ஆவிகளை அகற்றினார், பாவினைச் சந்தித்தார், அவர்களின் பாவங்களை மன்னித்து அவர்களைப் புதிய மானிடராய் மாற்றினார், மரணத்தையே சந்தித்தார், மரித்தோர் சிலரை உயிரோடெழுப்பி தானும் பாடுகளையும் மரணத்தையும் ஏற்று மரணத்தின் மத்தியிலும் “கடவுள் நம்மோடிருக்கிறார்” - இம்மானுவேல் என்பதற்கு கடவுள் நம்மோடிருக்கிறார் என்று அர்த்தமாம்” என்ற விளக்கத்தையும் மத்தேயு குறிப்பிடுகிறார். நமது தமிழ் பெயர்கள் பல ஒன்றில் தேவன் என்ற தொடக்கத்துடன் அல்லது முடிவுடன் இருப்பதை நாம் அறிவோம். தேவராசா, தேவநேசன், தேவரத்தினம் அல்லது நீதிதேவன், இராஜதேவன் என்ற சான்றுகளைக் குறிக்கலாம். எபிரேயரும் தங்கள் பெயர்களுடன் “எல்” கடவுள் என்ற எபிரேய மொழிப் பதத்தை தங்கள் பெயர்களுடன் சேர்ப்பது வழக்கமாயிருந்தது. “தானியேல்” கடவுள் நியாயாதிபதி; எசேக்கியேல் - கடவுள் பெலப்படுத்துகிறார்; எலியேசர் - கடவுள் என்னுணை; எலிசபெத் - கடவுள் என் வாக்கு, இஸ்ரவேல் - கடவுள் கடுமுயற்சி செய்கிறார், ஆகிய சில சான்றுகளைக் குறிப்பிடலாம். அவ்வண்ணமே “இம்மானுவேல்” என்ற பெயருடைய கருத்து “கடவுள் நம்மோடிருக்கிறார்” என்பதே. இயேசு ஒரு சாதாரண மனித பிறப்பிலேயே தோன்றி அதாவது ஒரு பெண்ணின் கர்ப்பத்தில் உற்பவித்துப் பிறந்து, மனிதர் மத்தியில் மனிதனாகவே வாழ்ந்தார். எனினும் இயேசு என்ற மனிதனிலே கடவுளே நம் மத்தியில் வந்தார் என்பதே புதிய ஏற்பாட்டின் விசுவாசம். இவ்விசுவாசமே கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தின் அடிப்படையான கோட்பாடு. பெத்தலகேமில் மரியாளின் பிள்ளையாய்ப் பிறந்த குழந்தையாகிய இயேசு, நமக்கு கடவுளின் பிரசன்னமாகவே பிறந்தார். எனவே அவர் முற்றாக மனிதனும் அதே நேரத்தில் முற்றாகத் தெய்வமும் என்பது திருச்சபையில் விசுவாசம். அவர் மனிதனாயிருந்தபடியால் கடவுளை மனிதருக்கு அவர் வெளிப்படுத்துகிறார், அவர் கடவுளாயிருந்த படியால் தெய்வீகத்தையே அவர் வெளிப்படுத்தினார். மனிதர் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய முறையில் மனிதனாகவே வந்து கடவுள் தன் பிரசன்னத்தைக் கொடுத்தார். எனவே அவரின் வருகையை “இம்மானுவேல்” - கடவுள் நம்மோடிருக்கிறார் என்று விரித்துரைப்பது மிகப் பொருத்தமாகும்.

கிறார்” - இம்மானுவேல் என்பதைத் திடப்படுத்தினார். கடவுள் மனிதனாக மனிதர் மத்தியில் வந்ததின் நோக்கம், கடவுளின் சாயலில் படைக்கப்பட்டும் அச்சாயலை இழந்த மனிதன், மறுபடி அவ் இறை சாயலைப் பெற்றுக்கொள்ளவே. இதற்காகவே அவர் “நம்முடைய பாடுகளை ஏற்றுக் கொண்டு, நம்முடைய துக்கங்களைச் சுமந்தார்,..... நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தம் அவர் காயப்பட்டு, நம்முடைய அக்கிரமங்களினிமித்தம் அவர் நொறுக்கப்பட்டார்; நமக்குச் சமாதானத்தை உண்டு பண்ணும் ஆக்கினை அவர் மேல் வந்தது; அவருடைய தழும்புகளால் குணமாகி நோய்” (ஏசா 53: 4-5).

“நமக்குச் சமாதானத்தை உண்டு பண்ணும் ஆக்கினை” அவருக்கு எவ்வளவாயிருக்கும் என்பதை யுத்த நிலையில் இருக்கும் மக்கள் புரிந்து கொள்ளலாம். இவ்வங்களை இழந்து மக்கள் அகதிகளாய்த் திரியும் பொழுது, உணவில்லாமல் பசியில் தவிக்கும் பொழுது, அருமையானவர்களும் வீடுகளும் குண்டுகளினால் அகற்றப்படும் பொழுது, அங்கங்களை இழந்தும் நோயினால் பீடிக்கப்பட்டும் அல்லற்படும் பொழுதும், “உன்னைப் போல் உன் அயலானையும்” நேசித்த சமூக வாழ்க்கையை நிலைநாட்ட வந்த ஆண்டவரின் நோக்கத்திற்கு நேர் மாறாக, குண்டுகளினாலும், துப்பாக்கிகளினாலும் அயல் இனத்தை அழித்தே தன் இனம் வாழ வேண்டும் என்று அரசாங்கங்கள் இயங்கும் பொழுது, இவற்றின் மத்தியிலும் நம்மோடிருக்கிற கடவுள் “நமக்குச் சமாதானத்தை உண்டு பண்ணும் ஆக்கினைக்குள்ளாகி” எமக்கும் உலக மனைத்துக்கும் மெய்வாழ்வை அழிக்கிறார்.

சுருக்க ஜெபம்

“எல்லாம் வல்ல கடவுளே, உமது சாயலில் மனிதனை நீர் வியக்கத்தக்க விதமாய்ப் படைத்ததுமன்றி, அவன் பாவத்தில் வீழ்ந்த போது, அதி அற்புதமாக அவனை மீட்டெடுத்தீர். உமது திருமைந்தனும் எங்கள் ஆண்டவருமான இயேசு கிறிஸ்து மனிதத் தன்மையைத் தரித்துக் கொண்டது போல், அடியாராகிய நாங்கள் அவரில் விளங்கிய தெய்வத் தன்மையில் பங்கு பெற இரக்கமாக அருள் புரியும். உம்மோடும், தூய ஆவியோடும், ஒரே கடவுளாக எக்காலமும் வீற்றிருந்து முடிவின்றி அரகானும் உமது திருமைந்தன் மூலம் தாழ்மையோடு வேண்டுகிறோம்”.

ஆமென்.

“திருமறைத் தொண்டன்”.

கிறிஸ்து பிறப்பு விழா

கடிதம் 2

அன்புத் தம்பி!

“கிறிஸ்து” விழா, டிசம்பர் மாதம் 25 ஆம் திகதி கொண்டாடப்படுவதில் காரணமென்ன? இயேசு அந்த நாளில்தான் பிறந்தாரா? அதற்கு ஏதாவது ஆதாரமுண்டா? எனப்பலர் உன்னிடம் வினாவுவதாக எழுதியிருந்தாய். அதைப் பற்றிச் சுருக்கமாகச் சில குறிப்புக்களைத் தருகிறேன் கேள்! ஆதித் திருச்சபை கிறிஸ்து பிறந்த நாளைக் கொண்டாடவில்லை. ஏனெனில் கிறிஸ்து பிறந்த நாள் எதுவென அவர்களால் உறுதியாக அறிய முடியவில்லை. புனித மத்தேயுவின் நற்செய்தி நூலில் அதி 2:2 ஆம் வசனத்தில் குறிக்கப்

பட்ட அந்த சிறப்பு “விண்மீன்” எதுவென்று ஆராய்ந்து ஆய்வாளர் ஆகஸ்ட் மாதக் கடைசிதான் அந்த நாளாக இருக்கவேண்டுமெனக் கருதினர். ஆனால் ஒரு நாளை போதிய ஆதாரங்களுடன் குறிப்பிட முடியவில்லை. ஆதித் திருச்சபை இயேசுபிராவின் சிலுவை மரணத்திற்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்குமே முக்கியத்துவம் அளித்து வந்தது.

அப்படியாயின், “கிறிஸ்து” விழா எப்பொழுது முதல் முதல் கொண்டாடப்பட்டது? கி. பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டில் தான், ஐரோப்பாவில் “கிறிஸ்து” விழா கொண்டாடும் வழக்கம் துவங்கிற்று. நான்காம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அரியுஸ் (Arius) என்ற குருவானவர், கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்தை மிகைப்படக் கூறி, அவரது மனிதத்தன்மையைக் குறைத்தும் மறுத்தும் போதித்த போது திருச்சபையில் ஓர் சித்தாந்தப் போராட்டம் நடைபெற்றது. அத்தனாசியு (Athanasius) என்ற குருவானவர் அரியுவின் போதகத்தை எதிர்த்தார். இவரைப் பின்பற்றி தென் ஐரோப்பாவில் பரவியிருந்த திருச்சபை முழுவதும் அரியுவின் கொள்கையை எதிர்த்தது.

இச் சித்தாந்தப் போராட்டத்தைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட திருச்சபைத் தலைவர்கள், நிசெயா பட்டணத்தில் திருச்சபைப் பேரவையை (Council of Nicea) கூட்டி கி. பி. 325 இல், வெளியிட்ட விசுவாச அறிக்கை மேற்படி போராட்டத்திற்கு ஒரு முடிவைக் கண்டது. ஆயினும் வட ஐரோப்பிய சபைகளிற் பல “அரியு” வின் கொள்கையினால் கவரப்பட்டு அதனைக் கைக்கொண்டனர். இதற்கு எதிர்ப்பாக, ரோமாபுரி, நகரைத் தலைமையாகக் கொண்ட “கத்தோலிக்க” இயக்கம், அரியுவின் போதகம் வேருன்றாதபடி எதிர்த்துச் செயல்பட்டது.

இந்த முயற்சியில், கிறிஸ்துவின் மனிதத்தன்மையை உறுதிப்படுத்த அடிப்படையான பிறப்பின் நிகழ்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க முற்பட்டனர். அதற்குத் துணை செய்யும் வெளிப்படையான சான்றாகத்தான், கிறிஸ்துவின் பிறந்த நாள் விழாவாகக் கொண்டாடத் துவங்கினர்.

இந்த “கத்தோலிக்க” இயக்கத்தைச் சார்ந்த சபைகள் அனைத்திலும், ஆண்டு தோறும் டிசம்பர் மாதம் 25 ஆம் நாள் கிறிஸ்துவின் பிறந்தநாள் விழாவாகக் கொண்டாட வேண்டும் என்ற முக்கிய முடிவை ரோம திருச்சபை எடுத்தது. ஏன் டிசம்பர் 25 ஆம் நாள்? வட ஐரோப்பிய துத்தானிய இனத்தினர், கிறிஸ்து சமயத்தைத் தழுவமுன், இயற்கை சக்திகளை வழிபட்டு வந்தனர். அவர்கள் முக்கியமாக சூரியனை வணங்கி கால மாற்றங்களையும் கொண்டாடி வந்தனர். சூரியனுக்கும் பூமிக்கும் உள்ள தொடர்பில், பூமியின் வடதுருவத் திசையில் கடகரேகை மட்டும் சூரியன் சென்று டிசம்பர் 21 ஆம் நாள் வட கோளத்துக்கு வேலிற் காலத்தில் உச்ச நிலையினை உண்டாக்குகிறது. அந்தக் காலத்தில் வழங்கிய யூலியன் கலண்டர்படி இது டிசம்பர் 25 ஆம் நாளில் நிகழ்ந்தது. இந்த நாளில் தான் (டிசம்பர் 25) துத்தானிய ஜாதியினர் “ஒலிவிழா” எனக் கொண்டாடி வந்தனர். அதன் தொடர்ச்சியாக ஜனவரி மாதத் (தொடர்ச்சி 3-ம் பக்கம் பார்க்க)

தாரகை ஒளி

“கட்டளை என்பது ஒரு விளக்கு; அறவுரை என்பது ஒளி; கண்டித்தலும் தண்டித்தலும் நல்வாழ்வுக்கு வழி”

— நீதிமொழிகள், 6:23



எங்கள் கருத்து



நன்றி செலுத்துங்கள்!

நம்பிக்கையுடன் செல்லுங்கள்!!

1990 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் நிற்கும் நாம், இந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தைத் திரும்பி நோக்கவேண்டும். அழிவுகள், வேதனைகள் அகன்று, அமைதியின் அறிகுறிகள் தோன்றின. எதிர்பார்ப்புடனும், நம்பிக்கையுடனும் மக்கள் மகிழ்வுடன், தத்தம் பணிகளில் ஈடுபடத் தொடங்கினர். 1990 தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு விடிவைத் தந்துள்ளதென மகிழ்வுடன் இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்துகிறோம்.

ஆனால், நடந்ததென்ன? மீண்டும் பயங்கர இருள் தமிழ்ப் பகுதிகளைப் பிடித்தது. ஆம், மறுபடியும் போர்! மக்கள் மத்தியில் இருந்த மகிழ்வுணர்வு, விரட்டியடிக்கப்பட்டது! மீண்டும் மரணபயம். மக்கள் இதயங்களில் சோகராகங்கள். குண்டு ஒலி மண்டையைப் பிளக்கிறது. துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் காதைத் துளைக்கின்றது. கொலை வெறி, கோர நடனம் புரியத் தொடங்கி விட்டது. சிரித்து மகிழ்ந்த சின்னஞ்சிறார்கள் ஒடிப் பதுங்குகிறார்கள். பலர் அனாதைகளாகி காடுகளில் அலைகின்றனர். இளைஞர் வீரமரணத்தை விரும்பி போர்க்களத்தில் குதித்தனர். யுவதிகளும் வீட்டில் முடங்கிக் கிடக்காமல், வீரத்தோடு எழுந்தனர் போர்புரிய! அகதிகள் ஆயினர் ஆயிரமாயிரம் தமிழ் மக்கள், தமிழ் நாட்டை நோக்கி ஓடினர் பல்லாயிரம். மற்றானின் குண்டுகளால் கடலிற்குள் அமிழ்தோர் பலர், உயிருக்கே உத்தரவாதமில்லாத நிலைமை. மரண பயம் தலைவிரித்தாடத் தொடங்கியது.

இத்தகைய சொல்லொணாத் துயரத்தின் மத்தியில், கடவுள் நம்மை ஆச்சரியமாகப் பாதுகாத்து வந்தார் அல்லவா? மாண்டவர்களிலும் பார்க்க, நாங்கள் நல்லவர்கள் என்பதினால் அல்ல. கடவுள் நல்லவர். அவர் தம் திட்டத்தை இப்பகுதியில் நிறைவேற்றுவதற்காகவே எங்களைப் பாதுகாத்திருக்கிறார். ஆகவே நன்றி நிறைந்த உள்ளத்தோடு அவரை நோக்குவோம். இப்பயங்கரச் சூழ்நிலையில், தமிழ் மக்களின் நலனுக்காக நாம் செய்ய வேண்டிய பணிகள் என்ன என்பதை கடவுளிடமிருந்து அறிய முன்வருவோம். நமது தமிழ் மக்களை அழிக்கும் உரிமை சிங்கள அரசாங்கத்திற்குக் கடவுள் கொடுக்கவில்லை. தமிழ் மக்கள் விடுவிக்கப்பட வேண்டும். தமது பிறப்புரிமைகளைப் பெற்று, இந்நாட்டில் சுதந்திரமாக வாழ வேண்டும், இதுதான் கடவுளின் திருவுளச் சித்தம், இதற்காகக் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும்.

நன்றி நிறைந்த உள்ளத்து நம்பிக்கையுடன் புதிய ஆண்டிற்குள் நுழைவோம் வாருங்கள். இதோ என் சமூகம் உங்கள் முன்னே செல்லும் என்றியம்பிய எங்கள் பெருமான், அடுத்த ஆண்டில் நாம் ஆற்ற வேண்டிய பணிகளை நமக்குக் காட்டுவார். நீங்கள் கடவுளின் உடன் ஊழியர் என்பதை மறவாமல், நம்மை அழைத்தவர் நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவர் என்பதை உணர்ந்து, விழிப்புடன், நம்பிக்கையுடன், புதிய ஆண்டிற்குள் செல்லுங்கள். ‘மலைகள் விலகினாலும், பர்வதங்கள் நிலைபெயர்ந்தாலும், என்கிருபை உன்னை விட்டு விலகாமலும், என் சமாதானத்தின் உடன்படிக்கை நிலைபெயராமலும் இருக்கும் என்று உன் மேல் மனதுருகிற கர்த்தர் சொல்லுகிறார்’ (ஏசா. 54:10) என்பதை மறவாதீர்கள். கடவுள் இம்மட்டும் உங்களுக்குச் செய்த நன்மைகளுக்கு நன்றி செலுத்துங்கள். புதிய ஆண்டிற்குள் நம்பிக்கையுடன் செல்லுங்கள்.

கடிதம் 2

தில் ‘மகிழ்ச்சி விழா’ என வேறொரு விழாவையும் கொண்டாடி வந்தனர்.

ஜேர்மானியிலுள்ள துத்தானிய சாதியினர் கிறிஸ்தவர்களான போது பழைய பழக்கங்களை முற்

றிலும் விட்டுவிடாமல் தாம் முன்னர் கொண்டாடிய விழாக்களைத் தொடர்ந்து கொண்டாடி வந்தனர். ஆகவே இவ்விழாக் காலத்தில் இயேசு பிரானின் பிறந்த நாள் கொண்டாடுவது மிகப் பொருத்தமானது என ரோமன் திருச்சபை கருதியது. அத்துடன்

வட ஐரோப்பிய திருச்சபை, இயற்கையை வணங்குவோரின் விழா நாட்களை கிறிஸ்தவ மயமாக்கிக் கொள்ள இது ஓர் அரிய வாய்ப்பெனவும் உணர்ந்தது.

இதன் விளைவாக, ரோமத்திருச்சபை டிசம்பர் 25 ஆம் நாளைத் தான் கிறிஸ்து பிறந்த திருநாளாகக் கொண்டாட வேண்டுமென தென் ஐரோப்பிய சபைகளுக்குப் பிரகடனஞ் செய்தது. இதன்பின் ‘கிறிஸ்தம் விழா’ டிசம்பர் 25 ஆம் திகதி கொண்டாடும் வழக்கம் கிறிஸ்தவ சபைகளில் விரைவாகப் பரவத் தொடங்கியது. நாளடைவில் வட ஐரோப்பிய சபையினரும் இந்த நாளில், ‘கிறிஸ்தம்’ விழாவைக் கொண்டாடத் தலைப்பட்டனர். கி. பி. 662 இன் பின் ஐரோப்பா முழுவதிலும் உள்ள சபைகளால் டிசம்பர் 25 ஆம் நாள் கிறிஸ்து பிறந்த திருநாளாகக் கொண்டாடப்பட்டது.

ரோமாபுரி நகரில் டிசம்பர் 25 ஆம் நாள் கிறிஸ்தம் விழாவாக முதன் முதலில் கி. பி. 354-ல் தான் கொண்டாடப்பட்டது. 16 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர், டிசம்பர் 25 ஆம் நாளை ‘கிறிஸ்தம்’ திருநாளாக, அனைத்துப் ‘புரெட்டஸ்தாந்து’ சபைகளும் ஏற்றுக் கொண்டாடி வருகின்றன.

கி. பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டில், அது வரை வழக்கிலிருந்து வந்த யூலியன் கலண்டர் ஒதுக்கப்பட்டு கிரிகோரியன் கலண்டர் ஏற்கப்பட்டது. அதன்படி சூரியன் கடக ரேகையினை அடைந்த நாள், டிசம்பர் 25-ல் இருந்து, டிசம்பர் 21 என மாற்றப்பட்டது. ஆனால் ‘கிறிஸ்தம்’ நாள் மாற்றப்படவில்லை. திருச்சபை ஒரு முக்கிய காரணத்திற்காகவே மாற்றவில்லை. ஜனவரி முதல் நாள் யூலியன் கலண்டர் படி வருடப்பிறப்பு நாள். இதனை மதச்சார்பற்ற ஒரு பெருவுழாவாக அனைவரும் கொண்டாடினர். ஆகவே திருச்சபை இந்த நாளை ஒரு மதச் சார்புள்ள நாளாக விரும்பியது. ஆகவே டிசம்பர் 25 ஆம் நாளை ‘கிறிஸ்தம்’ நாளாகக் கொண்டாடினால் தான் அதிலிருந்து 8 ஆம் நாளை கிறிஸ்துவின் விருத்த சேதனத் திருநாளாக ஜனவரி முதலாம் திகதியைக் கொண்டாட முடியும். ஆகவே டிசம்பர் 25 ஆம் நாளையே கிறிஸ்தம் நாளாகத் திருச்சபை ஏற்றுக்கொண்டது. அதாவது, ‘சமாதானப் பிரபு’ வான இயேசு பெருமானின் பிறந்த நாளைக் கொண்டாடிய பின், புத்தாண்டைத் துவங்க புதுவாய்ப்பு திருச்சபைக்குக் கிட்டியது.

இவ்வாறாக டிசம்பர் 25 ஆம் நாளை ‘கிறிஸ்தம்’ நாளாக ஏற்றுக்கொண்டதனால், அனைத்துப் புறவின மக்கள், அஞ்ஞானிகள் எனப்படுவோருடன் திருச்சபைக்கு உள்ள தொடர்பினை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள ஏதுவாவாயிற்று. இதிலிருந்து ‘கிறிஸ்தம்’ நாளைக் கொண்டாடுவதின் அடிப்படை நோக்கம் தெளிவாகிறது. தல்லவா? - “இருளில் நடக்கிற மக்கள் பெரிய வெளிச்சத்தைக் கண்டார்கள்” (ஏசா. 9:2) “புறவினத்தாருக்கு இருள் அகற்றும் ஒளி” (லூ. 2:30) உள்ளத்திலிருந்து தோன்றிய அருணோதயம் நம்மைச் சந்தித்திருக்கிறது” (லூக். 1:79) - என்பதே கிறிஸ்து பிறப்பின் மையச்செய்தி. இந்நற் செய்தியை அகிலமெல்லாம் அறைகூவி அறிவிக்கும் பொறுப்பினை கிறிஸ்தவர்களாகிய நமக்கு நினைவுறுத்தவரும் திருநாள்தான் ‘கிறிஸ்தம்’ நாள்!

அன்பு வாழ்த்துக்கள்!

அண்ணா

சவப்பெட்டியின் மேல் புதிய வாசகம்

வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளில் புலிகளின் தாக்குதல்களால் மரணமடையும் இராணுவத்தினரின் சவப்பெட்டிகளின் மேற்பகுதியில் விசேட வாசகம் பொறிக்கப்பட்ட பின்னரே, அவர்களின் சொந்த இடங்களுக்கு அனுப்பப்படுவதாகத் தெரிகிறது. - அந்த வாசகம்: “இச்சம்பவம் காரணமாக யாராவது கலவரத்தில் ஈடுபட்டால் இறந்த இவருக்குரிய நட்புடனான வழங்கப்பட மாட்டாது” என்பதே.

உணவுப் பொருள் அன்பளிப்பு

யாழ். கல்லூரி ஆசிரியரும், அமெரிக்க மிஷனரியுமாகிய டாக்டர் ஆர். ஜி. போட்டர், வட்டு பிரான்பற்று கலைமகள் வித்தியாலயத்தில் உள்ள அகதி முகாமில் தங்கிய குடும்பங்களுக்கு அரிசி, மாசீனி, பால்மா ஆகிய உணவுப் பொருள்களை கிறிஸ்து பிறப்பு விழாவை முன்னிட்டு அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளனர்.

இறையியல் கல்லூரி நடத்திய நத்தார் சிறப்புப் பணிகள்

○ கிறிஸ்து பிறப்பை நினைந்து கொண்டாடும் முகமாக, இலங்கை கிறிஸ்தவ இறையியல் கல்லூரி (சன்னாகம்) மாணவரால், டிசம்பர் 19ம் திகதி, மாலை 3.00 மணியளவில் பாடல் ஆராதனை ஆச்சிரமம் சிற்றாயைத்தில் நடத்தப்பட்டது. இவ்வாரதனையில் கொழும்புத்துறை கத்தோலிக்க செமினரி, பேராசிரியர் அருள்திரு பிதா ஜெயசீலன் அவர்கள் அருளுரை வழங்கினார். இச்செமினரி பாடகர் குழுவினர் இரண்டு பாடல்களைப் பாடி சிறப்பித்தார்.

○ இறையியல் கல்லூரியின் அருகாமையில் உள்ள தேவ கிராமத்தின் வசிக்கும் ஏழை குடும்பங்களுக்கு, உணவுப் பொருட்கள் மாணவர்களால் வழங்கப்பட்டது. ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கும் அன்பளிப்புகள் கொடுத்து மகிழ்வித்தனர்.

○ டிசம்பர் 22 ஆம், 23 ஆம் நாட்களில், இறையியல் கல்லூரி மாணவர், இணுவில் மருத்துவமனை, தம்பிக்கை இல்லம், பெண்கள் நிலையம் சிறுவர் இல்லம், தேவ கிராமம் வறிய குடும்பங்கள் ஆகியவற்றைச் சந்தித்து, கிறிஸ்து பிறப்பு பாடல்களைப் பாடி, அங்குள்ளோர்காக செபித்து, அவர்களை மகிழ்வித்து வந்தனர்.

தலைக்கவசம்

அடுத்தாண்டு முதல், மோட்டார் சைக்கிள் ஓட்டிகள் தலைக்கவசம் அணிவது சட்டமாக்கப்படுகிறது. இச்சைக்கிளின் பின்புறம் இருந்து பயணஞ் செய்பவர்களுக்கும் தலைக்கவசம் அணியவேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்திய பாராளுமன்றத்தின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்

இந்திய பாராளுமன்றத்தின் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக, பாரதிய ஜனதா கட்சித் தலைவர்திரு. எல். கே. அத்வானி, உத்தியோக பூர்வமாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளார்.

The Archbishop of Canterbury's Message Christmas 1990

ROBERT CANTAU

Each year I welcome this opportunity to send you my greetings and good wishes for Christmas, but this is the last Christmas letter I shall write to you all as Archbishop of Canterbury. This, for me, has been a decade of discovery, a decade in which I have come to know the Anglican Communion. Each successive year has added to the number of my friends in the Communion, as I have visited new places and met new people, and I shall long remember the colourful scenes and friendly faces that have come to mean so much to me.

Traditionally Christmas is a time for the family. We focus our attention on a tiny baby, with Mary his mother and Joseph, and we see in them a model for all human families. Families reunite at Christmas, and instinctively we recognise the family in all its forms as the most fundamental institution in human society.

Churches are also families. I greet you as members of the Anglican family of Churches. We are related by history, common beliefs and practices, and by mutual care and affection. We cherish our family likeness.

Recently in Korea I have seen how beautifully our liturgical tradition can combine with Korean imagination and precision. Earlier this year I watched Bangladeshi grace and simplicity harmonise with Eucharistic devotion, and on many previous occasions I have seen Anglican spirituality enhanced by buoyant African enthusiasm. Anglican Christianity always seeks to root itself in local soil and clothe itself in local dress.

Diversity of membership is no threat to Anglican unity, yet during the past decade the collapse of the Anglican Communion has been regularly predicted. We do not rely on a central authority, nor claim to possess a model pattern of faith and order. Like the Orthodox, we cherish our tradition of regional autonomy, even when it puts our fellowship under strain. Diversity need not separate us.

Nor does suffering. Who can deny that the cry of the Palestinian people has brought our Church in Jerusalem closer to us all? It is far more than a presence at the historic cradle of our faith. Who can deny that the events of this year

have alerted us to our Diocese in the Gulf? The birth pangs of a new order in Southern Africa or the dreadful conflict in Liberia - all these agonies affect our family life as surely as any doctrinal debate. The prayer for Terry Waite and his family has been for me a powerful sign of the unity of the Anglican family.

In my travels among you over the years, I have always sought to encourage our relations with other Churches. I have seen for myself what Anglicans have contributed to the United Churches in South Asia and among the brave Christian community in China. When I was in South America in May, it was clear to me how our small Anglican Churches in Chile, Peru and Paraguay could provide a bridge on which representatives of larger Churches could meet and talk together. Anglicans ignore their vocation if they ignore other followers of Christ. We do not claim completeness, we are pilgrims together, confident in the special gifts we can offer to our brothers and sisters in Christ.

But unity is not an end in itself. All good families open their doors to non-members, especially to those with no home of their own. As Church families, we must do so again this Christmas. We must, as families, congregations or national Churches, offer the hospitality denied to the child Jesus and his family.

Recently I visited a medical foundation in London for the victims of torture. There were people from many nations and races. There was a crowd of Kurds and there were Christians from Somalia and Uganda. It was a place where degradation and compassion, tragedy and grace, were present in equal measure. I shall treasure their words of greeting more than any Christmas present. "We are people who know very little about the Archbishop of Canterbury, but we all know one thing - he is a friend of refugees."

At Christmas we rejoice in the generosity of God. In our festivities let us practise His hospitality, care for the stranger and the refugee, and in doing so, welcome Christ again into our hearts and lives.

SOLVENES.....

(Continued from page one)
Slovenes have overwhelmingly voted for independence from Yugoslavia.

We are yet to wait and see if the Government of Yugoslavia will send in its Air Force to eliminate the Slovenes who asked for independence in the name of the unity, integrity and sovereignty of Yugoslavia.

RELIEF.....

(Continued from page one)
and Tellippalai A. G. A. Divisions. These camps were provided with weekly food packs for four weeks in succession. Another 22 camps also in the same area with about 10,000 people were provided with one week's food packs.

In addition to the above, a week's supply were given to 600 families in Pasaiyur, 600 families from Palaly who are at Uduvil and nearly 1,000 families in Delft. The Diocese has also provided more than 3,000 mothers with children under one year of age with Milk Food packets.

The Diocese is maintaining for over five months now, one refugee camp at Shalomnagar with over 250 families. Relief rations for a few weeks were also supplied to refugee families at Cheddikulam, Niraivunallur, Vavuniya, Oddaruthankulam, Vannivelangkulam, Bharathipuram, Murikandy, Konavil, Pallikudah, Jeyapuram, Murusumodai, Visvamaru and Poonakary. So far the Diocese has spent more than six Million Rupees on this relief programme.

The Diocese is appealing for more funds to continue with this work for the most needy of the refugees. The need now seems to be for clothes and medicines. The more than million refugees displaced from their homes will need colossal sums as aid to go back and rebuild their homes when it is possible.

Catholic Bishops Appeal for Talks

The Conference of Catholic Bishops in Sri Lanka at its recent conference decided to appeal to the Sri Lanka Government and the militants in the North and East to cease hostilities and bring about a settlement of the ethnic conflict through negotiations.

The Pope himself in a Christmas message has appealed to world leaders to cease oppression and respect human rights, and thereby ensure peace among all peoples.

A Christmas Payer

O LORD our God, we turn from a world distraught by confusion and tumult to worship at the cradle of a little Child whose power shall yet bring good will among men and peace on earth.

We come with the simple wisdom of those who came long ago. We bring the gold of royal

love, the frankincense of our intercession, the myrrh of our bitter sorrow, and these we offer at His feet.

May our worship today renew our courage, strengthen our determination and guard our inward peace, that we may move among our fellows as those whose sense of values is based on Thine eternal righteousness and on the firm foundation of Thy throne.

Whatever darkness may lie upon the world, let Thy light so kindle our faith that all whose lives touch ours may find their gloom dispelled and their faith renewed. Through Jesus Christ our Lord. Amen.



In Loving Memory of

Mrs. Kirubaimany Samuel
died 30-12-1976

Mr. Edwin Samuel
(died 25-4-1969)

Mrs Irene Padmini
Arulrajah
(nee Samuel)
died 30-1-1989

Though you are gone
you are always in our hearts

Loved ones

A LETTER FROM THE TRUSTEES OF JAFFNA COLLEGE

Dear Colleagues and Friends,

It is with heavy hearts that the Trustees of the Jaffna College Funds hear and read detailed reports of what our friends are enduring in the Jaffna area. We read and hear with horror of atrocities committed against innocent people, of the attacks on hospitals and schools and homes; of sufferings for lack of electricity, fuel, and food; of homelessness; of the violations of human rights, and not forgetting the thousands of dead, among whom may well be friends and loved ones.

We therefore wish to express to you our profound concern over the effects of the civil war in Sri Lanka. We sympathize with your sufferings; we admire your courage to endure them; and we pledge our utmost support for all your efforts to survive and to continue the work of the Church in Sri Lanka.

With Affection and Admiration,
Telfer Mook, President
Eric Gass, Secretary